

Forrás: <http://www.folyoirat.tortenelemtanitas.hu/2016/07/dr-gulyas-sandor-1937-2016-07-01-17/>

Dr. Gulyás Sándor (1937–2016)

Életének 79. évében elhunyt *dr. Gulyás Sándor* Apáczai-díjas és Németh László-díjas pedagógus, Kiváló Tanár és a Pest megyei Arany János Pedagógiai-díj kitüntetettje, aranyokleveles tanár, volt Pest megyei általános iskolai magyar-történelem szakos megyei vezető szakfelügyelő. Temetése nagy részvétellel történt Érden 2016. május 20-án.

Békésen született, szegény családból származott, a kitűnő érettségi után került az ELTE Bölcsészkarára 1956-ban. Újságíró- és magyar szakon végzett, majd szociológiából doktorált summa cum laude minősítéssel. Az egyetemen tanársegéd volt, de jobban szeretett volna gyerekeket tanítani, ezért szülőhelyének külterületi, részben osztott iskolájában, a belencéresiben tanított hátrányos helyzetű gyerekeket. Az ott szerzett élményeket, tapasztalatokat dolgozta fel a két kiadást is megért, *A cigánygyerekek hátrányai és esélyei* című nívódíjas könyvében. 1963-tól Érden tanított a jó hírű Körösi Csoma Sándor Általános Iskolában. Eredményes munkájára felfigyeltek, és rövidesen járási, majd megyei vezető szakfelügyelő megbízást kapott. Félve vállalta a vezetői feladatot, mert nála idősebb és tapasztaltabb kollégákat is kellett irányítania. Társai viszont elismerték tudását, szerénységét és elfogadták vezetőjüknek. Hosszú, nehéz esztendőket töltött eredményesen Pest megye magyar- és történelem vezető szakfelügyelőjeként. Az új tantervek előkészítése, kidolgozása, majd bevezetése, állandó korrekciója rengeteg időt és fáradságot igényelt tőle.

Emellett a szakmai tevékenység mellett, aktívan részt vett egy sor közéleti, társadalmi tevékenységben Pest megyében, szülővárosában Békésen és második szülőföldjén, Érden. Ezek közé tartozott a Pest Megyei Pedagógiai Napok szervezése, előadások tartása, a Madzagfalvi Napok eseményei és éves érettségi találkozói Békésen, valamennyi városi és iskolai rendezvény Érden. Az idén lett volna a 60. érettségi találkozója, nagyon készült rá, tervezte programját. Szinte hihetetlen, hogy tudott ennyi mindent vállalni és végezni. Aktív korában az elmondottakon túl pedagógiai és irodalmi előadásokat tartott a Pest Megyei TIT-ben, szakmai- és módszertani előadásokat különböző helyszíneken, különböző cikkek, tanulmányok írására is sort kerített szakmai és egyéb folyóiratokban. Országosan is ismertté vált, hiszen a minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet által szervezett konferenciákon, továbbképzéseken, nyári akadémiákon rendszeresen részt vett, nem csak hallgatóként, többször előadóként is. Számos barátja volt az egész országban. Mindenki kedvelte és szerette őt, mert őszinte, közvetlen, barátságos, jó kedélyű, jó humorú, jó énekes, játékos és vidám ember volt. Azonnal a társaság középpontjába került, annak nótafája, viccmestere lett.

Sok közösséghez tartozott, mindenütt jól érezte magát. Felsorolni is nehéz kötődéseit: szülővárosa és a madzagfalvi barátai, érdi iskolája, amelynek történetét megírta, a megyei pedagógiai intézet és szakfelügyelő társai, a TIT Teleki László Ismeretterjesztő Egyesület, amelytől a rangos *Teleki László Emlékérmét* kapta tavaly, és amely 13 könyvének kiadását is

Dr. Gulyás Sándor (1937–2016)

támogatta, a Pest Megyei Fiatalokorúak Bíróságának bírái és ülnöktársai, az érdi nyugdíjas pedagógus klub tagjai, a Csuka Zoltán Városi Könyvtár munkatársai.

Hiányozni fog ezekben a közösségekben, hiányozni fog gyermekeinek és unokájának, rokonainak, barátainak, jó szomszédjainak, kollégáinak, volt tanítványainak és ismerőseinek. Emlékét megőrzik könyvei, számtalan írása, amelyek különböző szakmai folyóiratokban, újságokban, többek között a Magyaritanítás és a Történelemtanítás módszertani kiadványban és a Pedagógiai Szemlében jelent meg.

Búcsúzzunk tőle a költő szavaival:

*„Legszebb ének a csönd.
Legtöbbet mond a hallgatás.
Tűzgömb lettél odafönt,
felfelé robbanó zuhanás.”*
(Szabó Imre)

